

Tygodnik Powiatowy

na powiat Rybnicki

Organ urzędowy.

Wychodzi co sobota.

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-lamowy
lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,— zł.
Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 23 listopada 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27-go września 1935 roku

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform
Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji grun-
tów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3 ust. (4) ustawy z dnia 26-go
marca 1935 roku o klasyfikacji gruntów dla podatku
gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarzą-
dzam co następuje:

§ 1.

Wydaję załączone do niniejszego zarządzenia:
instrukcję ogólną i instrukcje regionalne do klasy-
fikacji gruntów dla podatku gruntowego.

§ 2.

Instrukcję ogólną stosuje się na obszarze całego
Państwa, instrukcje zaś regionalne — na obszarze
województw, dla których zostały wydane.

Instrukcje są uzupełnieniem przykładami Tabeli
Klas Gruntów, stanowiącej załącznik do ustawy o
klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

W instrukcjach regionalnych zostały oznaczone:
kategorie gruntów — literami dużymi, klasy grun-
tów — cyframi rzymskimi, rodzaje gleb — litera-
mi małymi.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem
ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA OGÓLNA,

określająca warunki przyrodnicze i sposób, w jaki
one przy klasyfikowaniu poszczególnych gruntów
ornych będą brane pod ocenę.

1) Przy klasyfikacji gruntów, poza warunkami
przyrodniczymi, w których wytworzyły się poszcze-
gólne typy gleb i które uwzględnione zostały w Ta-
beli Klas Gruntów i szczegółowych instrukcjach re-
gjonalnych, należy brać pod ocenę następujące czyn-
niki przyrodnicze, obniżające klasyfikację gruntów
ornych: spadki i wystawa gruntu, wzniesienie nad

poziom morza i kamienistość. Nie bierze się nato-
miast pod ocenę położenia w pasie gradowym lub
w terenie, narażonym na zalew w czasie powodzi.

2) Obniżenie klasy na skutek wymienionych
czynników przyrodniczych winno być stosowane tyl-
ko w wypadkach, gdy czynniki te nie były uwzględ-
nione w Tabeli Klas Gruntów, względnie w szcze-
gółowych instrukcjach regionalnych. Przykładowe
wskazanie miejscowości nie wyklucza stosowania
p. 4 niniejszej instrukcji.

3) Za najkorzystniejsze położenie gruntu, umō-
żliwiające zaliczenie danego gruntu do najwyższej
klasy, do jakiej dane grunty mogą należeć w myśl
Tabeli Klas Gruntów, lub szczegółowych instrukcyj
regjonalnych, należy uważać położenie płaskie, bądź
łagodny spadek, nie przedstawiający żadnych trudno-
ści przy uprawie polowej.

Za spadki pochyłe uważa się takie, które utrud-
niają uprawę polową, umożliwiając jeszcze orkę i
inne uprawy konne we wszystkich kierunkach, spra-
wiają trudności głównie przy zwózce z pola. Spad-
ki takie pochyłe o wystawie południowo-wschodniej,
południowej, południowo-zachodniej i zachodniej nie
obniżają klasyfikacji gruntów, gdyż niekorzystne na-
chylenie zostaje zrównoważone korzystną wystawą
w stosunku do słońca; natomiast spadki pochyłe o
wystawie północno-zachodniej, północnej, północno-
wschodniej i wschodniej obniżają klasyfikację grun-
tów o jedną klasę.

Za spadki strome uważa się takie, które utrud-
niają w znacznym stopniu uprawę konną i unie-
możliwiają orkę we wszystkich kierunkach. Spad-
ki takie w zależności od wystawy obniżają klasy-
fikację gruntów o jedną klasę przy wystawie po-
łudniowo-wschodniej, południowej, południowo-za-
chodniej i zachodniej i o dwie klasy przy wysta-
wie północno-zachodniej, północnej, północno-
wschodniej i wschodniej.

4) Wzniesienie nad poziomem morza do 400,
a w województwach nowogródzkim, pomorskim
i wileńskim do 250 m. nie powoduje obniżenia
klasyfikacji gruntów. Grunty, wzniesione ponad 400
względnie 250 m. nad poziomem morza, zalicza się
niżej o jedną klasę, wzniesione ponad 650 m. o
dwie klasy.

5) O ile na gruncie lub w gruncie występuje
znaczna ilość kamieni, utrudniających uprawę me-
chaniczną lub stosowanie maszyn i narzędzi rolni-
cznych — obniża się klasyfikację o jedną klasę.

Przepis powyższy nie dotyczy rędzin.

6) Każdy czynnik przyrodniczy działa niezależnie od innych, lecz nie można w żadnym wypadku obniżyć klasyfikacji niżej, niż do klasy VI.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA REGIONALNA DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

Do A. II. a) należy zaliczyć:

Mady chude, o ile nie są z materiału karpackiego lub z materiału karpackiego zmeliorowane, średnio-ciężkie, zamakające na krótki okres czasu podczas wylewów. Warstwa pyłowo-miałowa grubości przeszło 100 cm. z bardzo małą domieszką drobnego piasku. Barwa gleby ciemno-szara. Struktura gleby gruzełkowata, a podglebia łuskowata. Rzeźba terenu — równina, przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Wysokie plony wszystkich płodów rolnych. Występują naprzykład w m. Ochaby, pow. Cieszyn, i m. Czechowice, powiat Bielsko.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Przedruk: z „Mon. Polsk.“ z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243).

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30-go września 1935 roku

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go października 1934 roku o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych oraz ustawy z dnia 28-go marca 1933 roku o urządach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

na końcu dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu:

„(3) Jeżeli zgłoszony został wniosek o wszczęcie postępowania układowego, wówczas przewodniczący urzędu rozjemczego na wniosek osoby współzobowiązanej z dłużnikiem, objętym powyższym wnioskiem, może zawiesić egzekucję, skierowaną do majątku współzobowiązanego, który jest posiadaczem gospodarstwa wiejskiego. Zawieszenie egzekucji może być również udzielone współzobowiązanemu, który nie jest posiadaczem gospodarstwa wiejskiego, jeżeli współzobowiązany ten, zaciągając zobowiązanie, nie pobrał waluty.“;

18) w art. 70 w ust. (1) po wyrazach: „na wniosek dłużnika“ dodaje się wyrazy: „bez względu na stopień zadłużenia (art. 63)“, a w ust. (2) wyraz: „trzech“ zastępuje się wyrazem: „pięciu“;

19) w art. 71 dodaje się ustęp czwarty w brzmieniu:

„(4) Złożona przez wierzyciela kaucja przeznaczona będzie przede wszystkim na pokrycie opłat i kosztów postępowania. W przypadku wydania orzeczenia o otwarciu postępowania, urząd rozjemczy zwróci wierzycielowi kaucję po potrąceniu opłat i kosztów, związanych z wydaniem orzeczenia. W przypadku odrzucenia wniosku, urząd rozjemczy po potrąceniu wyżej wymienionych opłat i kosztów orzeka przepadek kaucji na rzecz Skarbu Państwa.“;

20) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. (1) Po ustaleniu wartości majątku dłużnika oraz sumy jego zadłużenia, urząd rozjemczy na posiedzeniu niejawnym przystąpi do rozpatrzenia wniosku o otwarciu postępowania układowego. Decyzja urzędu rozjemczego powinna zapaść w ciągu dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku.

(2) Jeżeli z wnioskiem o otwarciu postępowania układowego wystąpił dłużnik, a urząd rozjemczy

stwierdzi, że zachodzą warunki do wszczęcia tego postępowania, i uzna za konieczne umożliwienie dłużnikowi przygotowania tego postępowania, wówczas urząd rozjemczy na wniosek dłużnika może orzec udzielenie dłużnikowi tymczasowego odroczenia wypłat na okres do jednego roku. Po upływie terminu odroczenia wypłat urząd rozjemczy rozstrzyga o otwarciu postępowania układowego.

(3) Udzielając dłużnikowi odroczenia wypłat, urząd rozjemczy ustanowi nadzór nad majątkiem dłużnika. Do nadzoru tego stosuje się odpowiednio przepisy art. 76.

(4) Szczegółowe przepisy, dotyczące tymczasowego odroczenia wypłat, w szczególności co do prowadzenia egzekucji oraz co do ustalenia kategorii wierzytelności, nie objętych odróceniem wypłat — ustala w drodze rozporządzeń Ministrowie: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.“;

21) w art. 75 dodaje się ustęp szósty w brzmieniu:

„(6) Na wniosek nadzorca, dłużnika lub wierzyciela w przypadku, gdy zawikłania interesów majątkowych dłużnika utrudniają sporządzenie listy wierzytelności lub projektu układu, urząd rozjemczy może orzec przedłużenie okresu, wyznaczonego w myśl ust. (1), na dalszy okres, nie dłuższy jednak, niż 6 miesięcy.“;

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KOMUNIKATY

Wynajęcie polowania

Gmina Belk wydierżawia około 1.500 mórg polowania okręgu łowieckiego II. w dniu 29. grudnia 1935 roku o godzinie 3-ciej po południu w Urzędzie Gminnym w Belku najwięcej i najlepiej dającemu.

Warunki wydierżawienia wyłożone są w biurze gminnym od 15-go do 31-go grudnia 1935 roku do publicznego wglądu w godzinach urzędowych.

Belk, dnia 14-go listopada 1935 roku.

Naczelnik Gminy:

(—) Klimas.

Wynajęcie polowania.

Gmina Lyski, powiat rybnicki, wydierżawia polowanie na obszarze gminnym wielkości 275 ha na przeciąg sześćoletni w dniu 8. grudnia 1935 roku o godzinie 15-tej w lokalu p. Bonka najwięcej i najlepiej dającemu. Naczelnik Spółki Łowieckiej zastrzega sobie prawo wyboru oferenta.

Warunki dzierżawy wyłożone są w Urzędzie Gminnym 14 dni przed wydierżawieniem polowania w godzinach urzędowych.

Lyski, dnia 19-go listopada 1935 roku.

Naczelnik Spółki Łowieckiej:

(—) Skupień.

Redaktor odpowiedzialny: Konrad Chrószcz, Rybnik, telefon Nr. 100. Wydawca: Wydział Powiatowy, Rybnik. Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandar Polski” i Gazety Rybnickiej w Rybniku.